

Ruud Boele

actieve Alblasterdamse Lekkerlander

De Sjuttul

10 jaar actief

Avond4daagse

nieuwe stijl sinds 2001

Voetbalbroers

Robin en Mjke Lodder

Jeugdland 50 jaar

elk jaar weer een feest

Alblasterdam **WOORD**
aan het

'Wie het verleden niet kent, zal het heden nooit begrijpen'

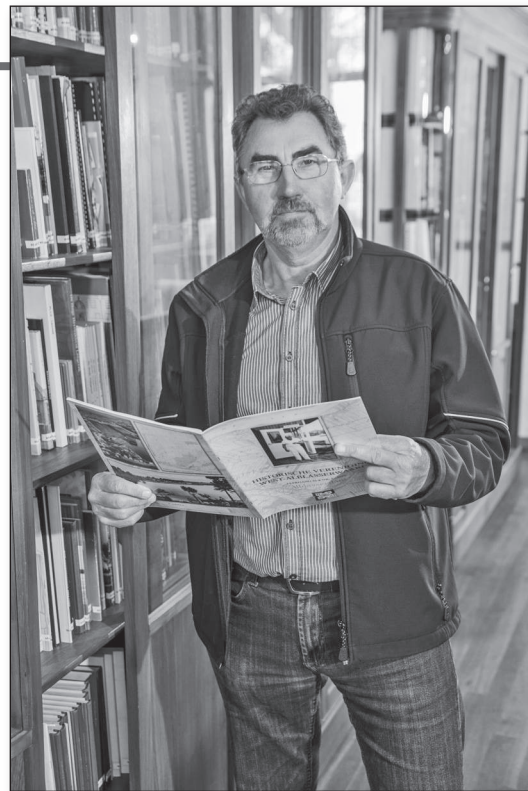
Ruud Boele

Wat een Lekkerlander in de Kantlijn doet? Wel hierom. Hoewel Ruud Boele (67) is geboren in Nieuwpoort, weliswaar getogen in Alblasserdam, maar het overgrote deel van zijn leven in Nieuw-Lekkerland heeft gewoond – nu nog – ligt zijn hart in het Damdorp. Hier leeft hij op. Hier voelt hij zich in zijn element. Hier is hij bekend door Zwem- en Poloclub Wiekslag en door de Historische Vereniging West-Alblasserwaard. Een bijzonder actieve Alblasserdamse Lekkerlander ...

Niet voor niets is Ruud Boele in 2010 gedecoreerd als Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Hij ontving deze Koninklijke onderscheiding onder andere vanwege zijn buitengewone inzet voor Zwem- en Polovereniging De Wiekslag en zijn inspanningen als voorzitter van de Historische Vereniging West Alblasserwaard (HVWA). Met enthousiasme en toewijding zet Ruud Boele bij deze vereniging een stempel als voorzitter. Zijn liefde en belangstelling voor het verleden helpt daarbij. Ieder verhaal van Ruud grijpt uiteindelijk ook terug naar de rijke historie van Alblasserdam. Als kind was hij al gek op geschiedenis en vooral ook de scheepsbouw. 'Schepen was mijn passie. Zo verzamelde ik daar foto's van. Dan stuurde ik naar een rederij, zoals bijvoorbeeld Van Ommeren of de Rotterdamse Lloyd, een briefje met daarop geschreven: "Mijne Heren, Hierbij verzoek ik u om mij fotomateriaal te sturen van dit en dat schip. Met vriendelijke groeten, Rudi Boele. Destijds heette ik nog Rudi ... En meestal ontving je een flinke stapel foto's retour.'

Ademloos

Hoewel de jonge Rudi op de lagere school ademloos naar de geschiedenisverhalen kon luisteren, heeft hij er nooit aan gedacht om in dat vak verder te gaan. 'Ik kwam op de Ambachtsschool terecht en

vervolgens stapte ik door naar het U.T.S. (Uitgebreid Technisch Onderwijs, het latere M.T.S.) in Dordrecht. Dan ga je werken in wat je hebt geleerd. Eigenlijk had ik voor de binnenvaart moeten kiezen; dat had beter bij mij gepast. Die belangstelling voor schepen en water zit blijkbaar in mijn genen, want de vader van mijn moeder was schipper. Zijn schip heette de Rudolf. Als kind was ik net als mijn opa, verknocht aan het water. Nog steeds. Vanuit mijn huis in Nieuw-Lekkerland, vanaf de bovenste verdieping, kan ik net de Lek zien. Regelmatig wandel ik naar de rivier om naar de levendigheid op het water te kijken. Ben ik in Alblasserdam, dan eet ik regelmatig mijn boterham op bij de Waterbus. Even naar de schepen kijken die voorbijvaren. Wat moet het prachtig zijn om aan de Kraanbaan te wonen. Op elk moment van de dag vanuit je luie stoel die bedrijvigheid op het water te kunnen bekijken! Een droom!

Reuring

De in 1948 in Nieuwpoort geboren Rudi Boele verhuisde na drie maanden naar Alblasserdam. Vader Wim Boele werkte in de walserij van de Nederlandse Kabelfabriek (het huidige Nedstaal) en was eerste walser. Dagelijks stapte vader Boele met zijn maat Eef Horden op de fiets om van Nieuwpoort naar Al-

blasserdam te fietsen. Tot het moment dat zij naar de A.G. Smitstraat in Alblasserdam konden verhuizen. Ruud Boele: 'Vroeger was het nog zo dat je functie bij de Kabelfabriek ook zichtbaar was in de straat waar je woonde. Als vakman, ofwel arbeider, waren de woningen in de A.G. Smitstraat voor jou beschikbaar. Werd je bevorderd, behoorde daar ook een promotie in woonplek bij. De huizen aan de Plantageweg waren bedoeld voor de bazen en beambten. Werd je chef, verhuisde je naar de Van Eesterensingel.' Zo verging het ook de familie Boele, hoewel daar toch een kleine nuance in was. Vader Boele mocht vanwege zijn type promotie wel aan de Van Eesterensingel wonen, maar dan aan de zijde van de Noachstraat en Batavierstraat. Ofwel de huizen met een tuin op het noorden. Na een gesprekje met chef Hamer mocht de familie Boele toch aan de andere kant van de Van Eesterensingel hun intrek nemen. Een huis met de tuin op het zuiden. Ruud was toen 19 jaar.

Op 23-jarige leeftijd trouwde Ruud met Maria Stuij en samen settelden zij zich in Nieuw-Lekkerland. Daar wonen zij nog altijd. 'Om eerlijk te zijn, mijn hart ligt in Alblasserdam. Ik heb werkelijk een auto en een fiets versleten aan het heen en weer rijden tussen Nieuw-Lekkerland en dit dorp. Als ik hier kom, leef ik op. Alblasserdam is zo gezellig, er is zoveel te beleven! Paardenmarkt, Havenfestival, Dixielandavonden, al die feesten vroeger in de Wipmolen en nu in Landvast en Sportcentrum Blokweer. Geweldig! Het is hier gewoon leuk. Altijd reuring. Ik weet niet exact waar het aan ligt, maar de sfeer tijdens evenementen is zo goed en gezellig. Het is echt! Persoonlijk vind ik het dan ook ontzettend jammer dat Nieuw-Lekkerland onder de vleugels van de gemeente Molenwaard is gekomen. Ik vind de gemeente veel meer passen bij Kinderdijk en Alblasserdam. Als je kijkt naar het toerisme, de molens, de infrastructuur. Het zou ook voor de HVWA vele malen logischer zijn.'

Gelijk moe

Het naar Alblasserdam rijden was in de beginjaren vooral ook om naar Wiekslag te gaan. Overigens was Ruud al vanaf zijn veertiende lid van de club. Al snel zat hij onder andere in de technische commissie en bracht hij wekelijks kaartjes rond waarop de tijden en overige informatie rondom de wedstrijden stond. Hij startte het clubblad op en was 15 jaar hoofdredacteur. Onder meer tijdens zijn voorzitterschap van Wiekslag – van 1981 tot 1987 – schreef Ruud een column gebaseerd op het wekelijkse radiocommen-

taar: *De toestand in de wereld door mr. G.B.J. Hiltermann*. 'Mijn column heette: *Commentaar op het nieuws door G.B.J. Floeper*. Dat was mooi!' In 1987 droeg Ruud de voorzittershamer over en stopte enkele jaren later ook als vrijwilliger bij Wiekslag. Met onuitputtelijke energie heeft hij vrijwel letterlijk dag en nacht voor de vereniging klaargestaan. 'Als ik er nu nog aan denk, word ik gelijk moe', verzucht Ruud, maar met een brede glimlach.

Zwemmen heeft ook weer met water te maken. En ook dat blijft er bij Ruud in. Vroeger werd buitenbad Lammetjeswiël op 15 mei met een duik door burgemeester Looij geopend. 'Die traditie houd ik voor mijzelf een beetje in ere', vertelt Ruud. 'Ieder jaar ga ik rond die tijd beginnen met mijn zondagochtend ritueel. Dan zwem ik tweemaal met borstcrawl het Lammetjeswiël rond. Ik start klokslag kwart over negen, kom er kwart voor tien weer uit en badder me ter plekke.' Breed lachend gaat Ruud verder: 'Echt waar. Als je zo vroeg in het jaar gaat, is het koud als je het water uitkomt. Daarvoor heb ik dan twee flessen warm water bij me. Eén gewoon en één met sop. Ben ik fris en warm! Tot voor kort zat ik dan om tien uur in café Lammetjeswiël van Joop Poldervaart voor een bak koffie. Vervolgens naar mijn moeder voor nog een bak koffie en een advocaatje. Dat heb ik jaren zo gedaan. Nu is Joop Poldervaart overleden en het café wordt woonhuis. Die vaste traditie is daarmee opgehouden.'

Meest verkochte boek

In 1981 werd de Historische Vereniging West-Alblasserwaard opgericht. Twee jaar later werd Ruud Boele lid en stapte in het bestuur en in de werkgroep Dorps-

behoud. 'Toen ik in de krant over de oprichting van HVWA las, was mijn interesse gelijk gewekt. Dit was voor mij een uitgelezen kans om mij met geschiedenis bezig te houden.' Inmiddels is het alweer 14 jaar geleden dat Ruud voorzitter van de vereniging is geworden. Een vereniging die vooral uit ouderen bestaat. 'Nieuwe leden en bezoekers komen vooral uit de groep mensen die met pensioen zijn. Dan beginnen zij zich vaak te interesseren voor de historie of hebben dan eindelijk de tijd om hun stamboom uit te zoeken. Het feit wil dat iemand nu al zo rond de 65 is als hij of zij met pensioen gaat. Dus die groep wordt eigenlijk steeds ouder', verklaart Ruud. 'Natuurlijk betrekken we in alles wat we doen ook de jeugd. Organiseren we een tentoonstelling, dan maken we ook altijd een lesbrief voor de scholen. Ook ontvangen we regelmatig kinderen die een werkstuk of presentatie houden die met de vereniging te maken heeft. Maar niet alleen de jeugd. De HVWA treedt regelmatig naar buiten met exposities, tentoonstellingen en artikelen in de kranten. We starten ook met het maandelijks publiceren in de Kantlijn. Inmiddels zijn er door de vereniging ook diverse boeken uitgegeven. Bijvoorbeeld over de Alblasserdamse winkels en bedrijven en Nieuw-Lekkerlandse winkels en bedrijven. In Nieuw-Lekkerland zijn er daarvan zo'n 2.300 verkocht! Prachtig om te zien dat er wel degelijk belangstelling voor het verleden is. Iemand vertelde mij zelfs dat deze uitgave naast de bijbel het meest verkochte boek in Nieuw-Lekkerland is. Gerrit Janse was daar de grote activator van. Zeker, we proberen alle mensen op verschillende manieren te interesseren voor de geschiedenis.'

Charisma

Een goede voorzitter heeft behalve bevoegdheid ook charisma. 'Eef Horden (eerste voorzitter en mede-oprichter) zei mij eens: Ruud je hebt charisma! Dat moest ik thuis even opzoeken ... Maar ik ben dus een aanstekelijk persoon. Dat klopt denk ik ook wel. Ik betrek graag mensen bij het werk op een enthousiaste manier. Zo ben ik hier ook als voorzitter.' Op de manier zoals Ruud zijn voorzitterschap invult, gaan wel heel veel uren zitten. 'Maar het inspireert en verrijkt mijn leven', onderstreept Ruud. 'Door het voorzitterschap zit ik overal op en in. Ik zit regelmatig aan tafel bij de gemeente, mag aanwezig zijn bij de Dodenherdenking, doe mee aan het Havenfestival, denk mee bij restauraties en dorpsbehoud. Bijvoorbeeld bij het renoveren van het gemeentehuis hier in Alblasserdam of bij de dijkverzwaring of de reno-

vatie van de Middelweg in Nieuw-Lekkerland. Overal wordt de Historische Vereniging en daarmee ook ik bij betrokken.'

Verarming

Wat missen we als de HVWA er niet (meer) zou zijn? Nadenkend: 'Moeilijk te zeggen, maar het lijkt mij een ware verarming voor de mensheid. Laat ik alleen al naar Alblasserdam kijken. De dijk is een stuk historie op zich. Prachtige huizen met dito verhalen. Als ik langs de dijk loop, dan zie ik achter elke gevel een verhaal. En weet ik precies wie er vroeger heeft gewoond. Zo is de scheepsbouw in Alblasserdam gestart tegenover Lammetjeswiel. Als de werfdirecteuren geen orders hadden, gingen ze voor eigen rekening een schip bouwen en werden dan ook reders. De kapiteins haalden ze veelal uit Noord-Duitsland, want die waren hier moeilijk te vinden. Zo kwam bijvoorbeeld de familie Von Lindern naar Alblasserdam. Deze familie kwam uit het plaatsje Bockhorn. Tegenover de Rivierstaete stond voorheen de helaas afgebrande villa De Bockhorn. En zo kan ik uren doorgaan. Ja, ik verwacht zeker dat de HVWA haar bestaansrecht behoudt. Misschien in een kleiner verband, andere vorm, maar er blijven ongetwijfeld mensen die zich interesseren voor de rijke historie die de West-Alblasserwaard kent. Daar werken we ook aan door steeds meer te digitaliseren en te delen op

het internet, zoals op onze website: www.hvwa.nl. Internet is ook de plek waar de huidige generatie zijn of haar informatie vandaan haalt. Mensen willen over het algemeen niet meer uren in boeken en archieven neuzen. En dat hoeft dan ook niet.' Wordt het onderkomen van de vereniging dan overbodig? Ruud is daar stellig over: 'Ik kan niet in de toekomst kijken, maar ik geloof zeker dat een fysieke plek zal blijven bestaan. Ons pand aan de Cortgene 3 is geheel gerenoveerd en voor iedereen goed toegankelijk. Eigenlijk wordt het zelfs steeds drukker, mede doordat de Wereldwinkel naast ons zit. Mensen die we anders vast niet hadden kunnen begroeten, komen om een hoekje kijken.'

Inspirerend verleden

Kan het verleden van de West-Alblasserwaard haar inwoners inspireren? Ruud gebaart weids: 'Alblasserdam is van oorsprong zo'n enorm ondernemende gemeente! Kijk eens naar de families Smit en Lels. Die laatsten waren reders en pakten allerlei nieuwe ontwikkelingen op in hun tijd. Enorm inspirerende ondernemers, waar nog steeds veel van te leren valt. Nog altijd zie ik – in tegenstelling tot veel andere gemeenten om ons heen – zoveel van het oorspronkelijke ondernemerschap, de activiteiten van oudsher. Kijk naar Oceanco. Of die imposante baggerschepen van IHC. Geweldig! Heel inspirerend! Dus kijk ook naar dat verleden. Neem er de tijd voor om erover te lezen, van te leren. Want neem van mij aan: 'Wie het verleden niet kent, zal het heden nooit begrijpen!'

Tekst: Comm^opass, tekst & vormgeving, fotografie: Cees van der Wal

In de Kantlijn

Door de leden van de Historische Vereniging zijn vele verhalen verzameld, geschreven en gepubliceerd. Met ingang van de volgende editie van de Kantlijn zal de Historische Vereniging West-Alblasserwaard regelmatig met zo'n mooi historisch verhaal verschijnen in ons blad. De schrijvers geven als het ware 'de vulpen door', zodat de geschiedenis van Alblasserdam en omstreken nog veel meer gedeeld kan worden.

Zo!

Onze nieuwe site is online:
www.ceesvdwal.nl

VanderWal Fotografie - Film - & meer

